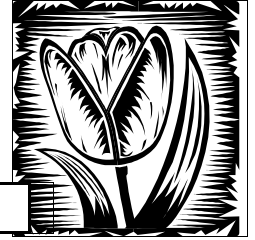

DE LOATEMSCHE KLEPPE

Lente 2006

11e Jaargang - nummer 42

‘T JOAR VAN DE KIEZINGE!

T'es nie te geluven moar t'es waar: in oktober worden de kaarten geschud en wordet alles of niets veur Fredse en zijn vrienden. Ge meugt nui zei'n wadde wilt, moar ge wordt dedjuu nie oltijd behuunt veur waddade doet! Oasek ezuu zie oe da 'god en klein Pierke' tuupesant om Proxifredse uit zijnen zetel te wippen en em zijn tricolore sjirpke af te pakken, stellet mij toch vroagen wadat ee verkierd gedoan ee! De die die tuupe mee em bijna zes joar de lijnen uitgezet én, kieren em nui de rugge toe en willen em buiten. Laotem en Deurle moen nui al mee ne kier boven alle partijpolletiek stoan en deur 'neutrale' mensen bestuurd worden. Kan doar in kommen. Ze moeten ulder in Bruussel nie moeien mee ons durp, we zijn verstandig genoeg om da zelve te doen. Moar de manoeuvres dien uigevoerd worden un stoan mij – als échte Loatemneere – gien beetse an! Moar ezuu ne schieve schoats van den koalissepartner da kannek ik als kiezer en roadslid moelijk anveerden. Moar... Wie bennekik?

Wel. Ik ben een geboren en getogen Latemnaar die verknocht is aan zijn dorp aan de Leiebocht. Er zijn er niet veel meer die kunnen zeggen dat ze in het ouderlijk bed geboren zijn. Dat was weliswaar louter toeval, gezien de taxi die moeder naar de materniteit moest brengen pas een uur na mijn geboorte, op 22 augustus van het gezegend wijnjaar 1947 en een bloedhete zomermorgen om 6.05 uur, aan de Brandstraat 36 arriveerde. 58 jaar later ben ik er (gelukkig) nog. Dat ik sinds de kleuter-tuin rebelse trekjes had, heb ik reeds eerder uit de boeken gedaan. Met mei '68 is het er niet op verbeterd. Toen was ik uiterst links socialistisch van ingesteldheid, precies omdat mijn vader liberaal was. Met die principes was ik er intussen ook in geslaagd om voorzitter te worden van de Kajotters. Niet dat ik van alle walletjes tegelijk wou eten, maar omdat het merendeel van mijn vrienden daar actief waren. Een gezellige bende was dat! Later zijn ze bijna allemaal uitgezwermd naar andere oorden. Sinds de vijftiger jaren was vader actief bezig met propaganda voor de Liberale vrienden, maar mij interesseerde dat toen geen snars. Het kan verkeren. In 1976 kwam ik als... PVV-er op de Centrumlijst terecht. Populair = veel stemmen, dacht ik toen naïef. Eén zaak was ik vergeten: de beste vrienden waren 'fan' van Rafke Van de Abeele en konden dus voor mij niet kiezen. Dus ontgoocheling bij de politieke vrienden, maar berusting in eigen hart. Blauw bleef wel mijn kleur maar de échte partijpolitiek was niet aan mij besteed. Ik hou van dit dorp en als ik iemand van dienst kan zijn heeft 'kleur' of gedachtegoed geen belang. We zijn allemaal 'kinderen van de schepping' en we boeren verder op de manier die ons ligt en dat is de meeste realistische. We zijn op amper '5 maanden en een chiclet' van de dag van de waarheid. De kaarten worden grondig geschud. Of 'nummer 13' van zes jaar terug nog aan de start komt zien we wel. Laat de 'grote jongens' maar goochelen met hun kaarten. Naar ik zo hoor zullen we de gemeente weer moeten splitsen. Als je de burgemeesters en schepenen in spe telt, kom je vingers en mandaten te kort voor één gemeente!

Fredse moet zijn kaarten herschudden...

**LOATEMSE
KLUUTE**

**SATIRISCHE PERIODIEK VOOR MENSEN MET GEZONDE HUMOR EN VEEL
RELATIVERINGSVERMOGEN...**

vu: Albert Haelemeersch, Karel van Wijnendaelelaan 11, 9830 Sint-Martens-Latem

KUNSTDORP VERLIEST ZIEL

Opening begin zestig met ma, de koster, 'Meetje' en burgemeester Raf Van de Abeele op de voorgrond. Lut wou toen niet mee op de foto...

DAG LUT, DENK NU EINDELIJK EENS AAN JEZELF...

Drukkerij Henri Van Eetvelde, Standing, wie is daar nooit binnengestapt? In de volmond klonk het steeds 'bij de koster'. Vijftig jaar lang heeft Lutgart in de ouderlijke winkel arm, rijk, jong en oud bediend. Een carrière om U tegen te zeggen!

Bedankt Lut. We gaan jou en de winkel missen. Je was samen met je ma het 'uithangbord' van 'Standing'. Steeds gediensig en vriendelijk, wat met al die belhamels en hun schoolgerief niet altijd evident was. Drink er een op onze kosten en laat je stem klinken in het koor en geniet van je vrije tijd!

UITZONDERLIJK EEN 'BRAVE' KLEPPE

Ge moet er nie oltijd koeken op geven moar ge moet wel bij de pinken blijven want anders miste 't ien en 't ander van d'esbattermenten veur 't keuningschap van Loatem. In Deurle zitten ze goe want Pol, den burgemiester van Deurle es bij de schutters keuning geworden van 't liegspel. In de moand meije verwachten we de keuningschietinge op 't uugspel, want 'k ei in de wandelgangen van monumenten en landschappen g'uurd danze de stoande wippe goan meugen rechte zetten.

Da zal nogal un scheute zijn, zekers? Ezuu lange plat en nui weere rechte! Mijd ulder moar wig want 't zal spetsen in de muite.

Zan Warle Chibo zit uuk weere in 't nieuws. Volgens da'k g'uurd ei van de Ruuze van Deurle eetee em nen 'turbodzjet' gekocht om noar Pollen of Sjiena te vlie'n. Ee zoe zelfs van Proxifredse permisse gekree'n en om van de landingsboane van 't konteinerpark gebruik te makken om in 't vervolg oltijd op tijds te zijn veur de zittingen, moar dienen gruuten hangar mag tee nie gebruiken als stallinge veur zijnen vlieger. Nien't gij, den dienen moe vrij blijven om loater ons fiesttente in te druugen moestet zijn damme in Deinze niemer terechte kunnen.

Veur de reste moe'k zei'n da nonkel Bob da van in zijnen sjattoo de Spoelberch goe in de goaten g'ad ee. Iest ging tee sammen mee 'Samen', moar oast ezuu un beetse gedoan was mee flirten, was de goeste over en gingtee liever zelve trekken. Zijn lijste was al gried en hiel Deurle weet nui al dat ee de sjirp van Proxifredse wil afpakken om zelve 'zijn' schuun paleis were in te nemen. 't Es nen liepen, ze zullen 't achter de kiezinge wel gewoare worden. 't En es nie Vantgroenewoud moar De Kleppe die't gezeid ee!

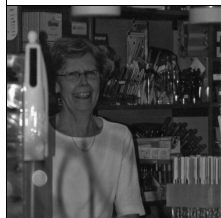
'k Weete nui nie of dadde gulder doar uuk van wakker ligt moar ik ben toch vrie kerjeus oe da die kiezinge goa afluupen. 'k Weete da't nog vroeg es veur te speekuleeren want ter loat nog gienen ienen in zijn koarten kijken. Misschien damme mier weten oas de Kleppe al in de rekken ligt, moar nui es't nog in den bol van Madame Soleil kijken.

Glijk al de goeje arbieters volgek 't spel pertank van vrie dichte, moar de ploegen zitten nog oltijd in de studieronde en zijn vrie veurzichtig om nui nog gien koarte te krij'n.

Ge moet dedjuu vrie veel (polletiek) deurzicht en om nen gok te doen en achter Zors Moerman zijnder in Loatem gien 'boekmakers' nie mier geweest, loat stoan Sjienese. De speelders hou'en ulder koest. Ze letten op wa dan ze zei'n of doen, want 't minste foutse danze makken kan nen pak stemmen of un poar zetels kosten.

't En moe verdomme nie gemakkelijk zijn om nui als blauwen burgemiester, mee vier 'sammengoanders' in 't Colleeze te zitten sjiekkeneeren. 'k Durve 'espeereren' danze op un ierlijke maniere noar d'eindmete zullen goan en damme in 2007 mee un propere leie kunnen beginnen. G'uurd nog ne kier van mij tee'n 't einde van juni.

Begint al moar te peizen op wa peerd dadde moet wedden!

Leiesymfonie van Vertelselkes...

Sinds we gestart zijn met een clubje échte Latemnaars, mensen met zin voor realiteit maar toch met nostalgische trekjes naar vroeger, komt meer en meer tot uiting dat Latem het knusse, landelijke dorp van eertijds, begraven is en nog een schim blijkt van wat de cultuurhistorie vertelt. 'Den Laethemsen Vriendenkring' telt, 3 maand na oprichting, reeds een zestigtal actieve leden. Velen onder hen hebben hun geboortegrond noodgedwongen verlaten, maar hunkeren nog steeds naar het Latem van hun jeugd. Elke tweede dinsdag van de maand komen ze samen om bij *Jefke Haerens* in *Salons Leiesymfonie* tussen pot en pint herinneringen op te rakelen. De sfeer is uitbundig, dat is het minste wat kan gezegd worden. Terwijl een 'werkgroep' zich buigt over het thema van de maand, wisselen de anderen herinneringen uit en spreken af om samen

Latem te 'verkennen'. Die eerste wandeling was voor velen echter een uitstap met enorme verbazing en gelaten ontgoocheling. In deze jungle van reservaten, overmaatse behuizing, schreeuwelijke appartementsblokken met obligate (dure) winkelruimtes op het gelijkvloers en de verdwenen landmerken, zou een kat haar jongen niet meer terugvinden. De aantrekkelijkheid van het landelijke is weg. Toch hunkeren de meeste naar een lapje grond of een optrekje in 'hun' gemeente. Wat hen tegenhoudt? Het exuberante prijskaartje. Hun dorp 'evolueerde' of om het anders te stellen, 'devalueerde' naar een stadje waar mooie en lelijke behuizingen vreedzaam naast mekaar staan. Sommige oud-Latemnaars noemen het stedenbouwkundige misvattingen, maar ruimtelijke ordening is ook nooit een troef geweest bij de bestuurders. Laat Latem Latem en Deurle Deurle is een slogan die in de huidige situatie voorbijgestreefd is. Maak Latem weer Latem en Deurle weer Deurle... Mocht dat nog kunnen! Wat doe je eraan? Inderdaad, berusten en iedere tweede dinsdag van de maand de vrienden van vroeger koesteren. Over de

'politieke' grenzen heen, gezelligheid en oprechte vriendschap troef. Meer moet dat niet zijn. Wie voor 1965 in Latem geboren werd of er toen woonde is welkom. Wie informatie wil kan terecht op het secretariaat, campevents@telenet.be of een belletje geven op 09 329 67 39, een boodschap laten op het antwoordapparaat en 'De WiWi' belt je terug. Er is bij ons geen 'exclusieve', als je maar een fervente, uit het goede hout gesneden Latemnaar bent!

Vaak wordt me gevraagd: waarom Latem zonder Deurle? Dat ligt nogal gevoelig. Jan, Piet, de Pol en Eddy, die mannen vormen een stam apart, met een eigen opperhoofd (in de volksmond *den burgemeester van Deurle*) en zijn zelf bezig met het schrijven van de historiek en het promoten van 'hun' dorp. Dus, onder hun duiven gaan we zeker niet schieten. Nu we eindelijk de vredespijp roken, gaan we dat zo houden en af en toe samen een *Costerke* drinken...

Hoe e-mailtjes van politieke partijen ideeën kunnen aanbrengen voor een parodie of eerder een variatie op een bestaand thema is woordenloos schitterend en voor polemisten en satireschrijvers een geschenk uit de hemel:

LATEM'S FUTURE

Met haar mediacampagne "Jij bent Flanders' Future" lanceert onze Deurlese diva en economieminister Fientje Moerman een oproep aan alle (jonge) Vlamingen om zich in het dagelijks leven creatief en innovatief te gedragen. "Aan innovatie moet je niet af en toe denken, het moet een levensstijl zijn," zegt *ons Fientje*. Met de hulp van 22 rolmodellen toont haar opzet aan hoe je creatief en innovatief bezig kan zijn. Gelijk heeft ze op overschot! Dus begrijp ik dat innovatiebeleid niet alleen de zaak is van de overheid, maar ook van de lokale mensen, die creatief aan dorpspolitiek willen doen. Om de Latemnaars te sensibiliseren en te overtuigen van het belang van deze initiatieven wil ik de mensen met een hart voor ons dorp oproepen alle beleidsopties en acties rond dorpsproblematiek en innovatie onder één noemer te profileren: "**Jij bent Latem's' Future!**". Latem en Deurle bruisen van allerlei grote en kleine evenementen en initiatieven rond innovatie, laat ons ze dan in 2007 concreet gaan evalueren en als we geloven dat ze goed zijn, verdomd gaan toepassen.

*Nostalgische toneelfoto uit Twee Wezen!
Wie een duidelijke afdruk wil geeft een seintje*

ALLES ZAL WEL OP ZIJN PUUTEN VALLEN, ZEI PEET

Ik heb zelden zo'n gezapige verteller gehoord als Christian Braemscheute die onlangs, in het plat dialect, een portret schetste van ons dorpsfiguur bij uitstek, Franske 'Peet' Damman. Wat ik er kon van onthouden wil ik u in twee episodes laten meelesen, maar dan in een voor iedereen verstaanbare taalvorm. Hier komt het eerste deel...

Peet, gedoopt als Francis, kreeg zijn bijnaam toen hij 'kedee' (caddy) was op de Latemse Golfclub. Hij was graag gezien als 'stokkendrager' van de 'heren' en was al heel vlug de vaste caddy van Baron Cyriel Buysse, die hem zei: <gij, gij zijt mijne peet!> en Francis had een nieuwe naam: Peet Damman. Hij woonde in een bijgebouwtje bij zijn zus Lieske aan de Bosstraat 17 en moest ook

nog de bemoeienissen van 'Moeder Mele' gedogen. Zijn huiselijk meubilair bestond uit een grote kleerkast waar kleren, ondergoed, zeep, etenswaren, potten en pannen kriskras door mekaar stonden. Verder was er nog een aftandse ledikant, een zelfgemaakte wasbak, niet meer als een oude aan de muur gevezen frietketel met aan de handvatten, links het washandje en rechts de handdoek, Zijn bed was ook als niet veel meer dan een ressortbak met roze, naar het paars toe gekleurde lakens met onuitwisbare str...strepen, maar het juweel van zijn optrekje was de Leuvense stoof.

In een klein stalletje daarnaast stond een enorme kast met fietsonderdelen en aan de muren hing oude fietskaders, zadels, sturen en allerhande werkattributen. Peet was fietsmaker van beroep. Of hij ooit veel nieuwe fietsen verkocht heeft is de vraag, wel gaf hij 'gevonden' fietsen een ander uiterlijk. De fiets was zijn verplaatsingsmiddel bij uitstek, gezien hij kreupel was en zich enkel 'vlot' kon verplaatsen met krukken. Inventief als hij was fabriceerde hij die zelf met twee spadestelen en met, tegen het uitgliden, onderaan een rubberen deurstop genageld.

Zijn optrekje was een puinhoop met kippen, katten en dies meer die allen lustig door het huis trippelden en hun gevoeg maakten waar het maar kon. Peet stoorde zich daar niet aan en dweilde éénmaal per week alles naar buiten met een natgemaakte aardappelpot en zijn omgekeerde kruk als trekker. Af en toe kwam zijn nichtje eens orde op zaken stellen en zwoegde zich rot om het toch een beetje 'proper' te krijgen.

Zijn optrekje was middels een deurtje in verbinding met de woning van zus Lieske, waar Peet in de jaren zestig TV ging kijken om toch maar 'het gesproken dagblad' niet te missen. Als hij echter teveel gezopen had ging de grendel onverbiddelijk op de deur en bleef Peet op zijn honger wat 'telesofie' betref.

Hij kookte ook zijn eigen potje. Specialiteit was appelmoes, waar hij de opgeraapte appels, ongewassen en ongeschild, met een bodempje water en veel suiker een dag liet sudderen op de stoof en fijn stampde. Voor de winterkost was hij radicaal. Alle dagen hutsepot, veel druppels 'veur de verteeringe' en tegen de 'vallinge 'un klutske zelfgemaakte vliendersiroope' . De kookkunst had voor Peet geen geheimen.

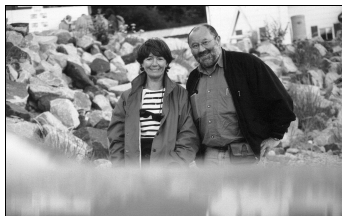
'Eierkluts mee spek en zwarte ramen' en stampot stonden bovenaan zijn lijstje. Hij plofte de gesneden bieten, rapen, groenten, varkensoren en -poten met wat buikvlees in de overmaatse ketel water en liet dat een dag of drie 'trekken' en stoven.

Aardappelen mochten er niet bij, want anders ging het zootje verzuren. Met deze 'stampot' en de nodige jenever of cognac kon Peet de winter door. Om zijn 'gekooksel' te bewaren, zette hij de pot 's nachts in de vrieskou en nam hem 's morgens weer binnen om te ontvriezen op een zacht vuurtje. Na het eten ging het deksel er weer op en verhuisde de ketel opnieuw in Peets 'natuurdiepvriezer'.

(lees meer in de volgende editie...)

Mensen als monumenten verdwijnen uit ons dorpsbeeld. Ook Ilona sluit haar 'Foto Paul'. Ze zegt: <afscheid nemen doet pijn. Je man verliezen, een ouder, vriend, een dier... Zonder de hulp van mijn klanten was ik het nooit te boven gekomen. Dank aan hen en de vrienden voor de steun. Ik wil afscheid nemen met een gezegde van de filosoof Schumacher: "hou het klein". Dat hebben we dan ook gedaan.>

OPROEP

Voor de documentatie van 'Den Laethemschen Vriendenkring' en het illustreren van 'De Loatemsche Kleppe' zoeken we nog heel wat fotomateriaal van de jaren dertig tot tachtig. Vooral zichten van verdwenen huizen of landschappen en portretten van dorpsfiguren. Zo ben ik er ook niet in geslaagd hierboven een foto te plaatsen van **Peet Damman**. Ik hoop dat, met uw hulp, in het volgend nummer te kunnen rechtzetten. Vertelsels, flarden van verhalen over het Latem van vroeger en rodels over zonderlinge figuren zijn van harte welkom. Dus, geef er gerust een lap op, uw genegen nageslacht zal u eeuwig dankbaar blijven!